

Una actitud missionera

L'única actitud vàlida de l'Església i, per tant, del cristià, és la resposta neta i clara als dos preceptes de Jesucrist: «estimeu-vos els uns als altres» i «prediqueu l'Evangeli a totes les persones». Per a fer això cal compaginar dos extrems. Que l'Església serà sempre un petit ramat i que els predilectes de Jesús són els pobres. Heus aquí un dilema que costa de resoldre. Una Església massiva, poc compromesa i diluïda està en contra del petit ramat i del llevat que fa fermentar la massa. Una Església que sigui el petit grup dels selectes, dels qui són capaços d'entendre-ho tot i comprometre's no és l'Església dels pobres, perquè aquests es troben entre la gent senzilla, poc formada, amb molts mal-de-caps que li impedeixen tenir visions amples. Com lligar aquests dos extrems? Com compaginar aquest dilema? Jo diria que l'única resposta adequada és una actitud missionera.

Qui és el missioner? És el qui s'esforça per a fer arribar la fe en Jesús a totes les persones mitjançant el seu testimoni (paraula i comportament). Aquesta persona posseeix el do de Déu: la fe. El vol comunicar als altres, que tots seran diferents d'ell. Cal tenir en compte dos elements fonamentals: ell i els altres. Caldrà que per part d'ell mantingui una conducta que respongui el més fidelment possible a la doctrina que ensenya. Respecte dels altres caldrà que s'esforci perquè la seva doctrina i el seu comportament sigui comprensible per ells. Per tant és necessari que quan anunciï Jesucrist ho faci a partir del nivell de cada persona, amb les paraules i actituds que ella pot entendre. No pas posant-se en un pla diferent perquè aleshores el testimoniatge, per ferm que sigui, relliscarà. No es donarà la connexió entre l'apòstol i la persona que es vol evangelitzar.

Un exemple de l'Escriptura: En els Actes dels Apòstols veiem que els primers missioners de l'Església quan s'adreçaven a les comunitats jueves, els anunciaven Jesús a partir del que havien dit d'ell els profetes de l'Antic Testament, que era precisament el nivell que ells podien entendre. Així ho veiem en l'Evangeli de Sant Mateu, escrit per a les comunitats de Palestina, i ple de cites de l'Antic Testament que a ells els eren familiars. Això no ho trobarem tant en l'Evangeli de Sant Lluç, que exposa la catequesi de Sant Pau als pa-

gans. Un exemple del nostre temps: Quan parlem de l'evangelització del món obrer tothom veu la necessitat que l'apòstol estigui plenament posat dins la vida obrera. Només així la interpretació cristiana que ell doni a la seva vida serà entesa per les persones que l'envolten.

Ara bé, la missió de fer arribar la fe a tots els homes, Jesús no l'ha encomanada només a individus concrets, sinó a l'Església, és a dir, a tota la comunitat de creients i com a tal comunitat. Aquesta, doncs, per a complir la tasca que el Crist li ha encomanat, ha de posar-se al nivell de cada persona i de cada grup per ajudar-los a descobrir el Crist a partir de les seves condicions concretes. Això vol una atenció extraordinària a la manera de ser i a les necessitats de cadascú, per tal que entengui el Crist en el seu propi nivell i com a alliberador de les necessitats que ell té. No ens podem presentar davant la gent amb un plec d'exigències si és que es volen anomenar cristians, ni podem deixar de racó a una gent que no acaba d'enfocar la vida com nosaltres, sinó que cal ajudar-los a descobrir el Crist a partir de la seva vida concreta i del nivell on estan. Aleshores ens estimerem els uns als altres i anunciarem l'Evangeli a totes les persones.

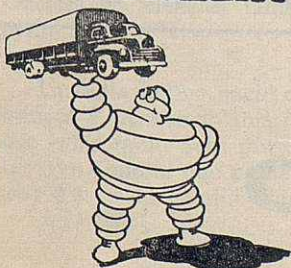
Veure l'Església així és adonar-se que l'Església és pluralista, no tan sols perquè hi ha diferents nivells de fe, ja que cada persona segueix un procés diferent segons els seus condicionaments. Això exigeix també el contacte personal amb cadascú. A partir d'aquí no tot serà vàlid per a tothom. Hi haurà un petit ramat que serà el llevat que treballarà la massa; però l'Església la formarem tots els que d'alguna manera ens orientem cap a Crist. L'Església serà pobre perquè no serà mai feta del tot. Tinguem ben present que l'Església acabada del tot no ho serà fins el darrer dia quan «el Crist lliurarà aquest món al Pare», tal com ens diu Sant Pau.

Les fronteres de l'Església són unes fronteres de fe i la fe no pot tenir fronteres perquè ateny a tots els homes, i la fe no és mai un objecte plenament acabat, sinó que s'integra dins la vida de la persona i sempre és susceptible d'aprofundiment. Cal, però, que cadascú, conscient del seu nivell de fe, a partir d'aquí estigui disposat a créixer.

Lluís Ferret

AGENCIA OFICIAL

MICHELIN

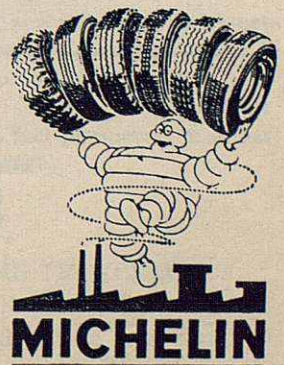
Servicio Oficial de MICHELIN
para Granollers y Comarca

Neumáticos Dalmau

Recauchutados, Reparaciones, Rayado, Equilibrado, Llan-tas, Neumáticos, Tractor industrial, Moveras de Tierra.

Siempre al servicio de las ruedas de su vehículo
con personal especializado

Travesía Jorge Camp, Nave 2 Teléfono 870 11 47
GRANOLLERS

MICHELIN